

هموسیستئین و اثر تجویز فولیک اسید روی بیماری های قلبی عروقی

مهری علی اصغرپور

چکیده

زمینه و هدف: هموسیستئین یک آمینو اسید سولفوردار است که در سنتز پروتئین مورد استفاده قرار نمی گیرد. در واقع هموسیستئین یک آمینو اسید واسطه ای است که در جریان متابولیسم متیونین / سیستئین تشکیل می شود. انجام این فرآیند وابسته به وجود فولیک اسید و ویتامین ب۶ و ویتامین ب۱۲ است تا به طور طبیعی انجام شود. این ویتامین ها برای آنزیم هایی که در تبدیل متیونین به هموسیستئین دخالت موثری دارند لازم هستند. هر گاه ویتامین ب۶ و فولیک اسید در رژیم غذایی ناکافی بوده و بدن کمبود داشته باشد، تبدیلات آنزیمی به سختی صورت می گیرد و در نتیجه مقدار هموسیستئین در جریان خون افزایش می یابد. هموسیستئین در پلاسماي خون در چهار فرم مختلف وجود دارد

روش بررسی: از پایگاه های EMBASE , PUBMED در نوشتن این مقاله استفاده شده است.

یافته ها: نتایج مطالعات متعدد نشان داده است که افزایش سطح پلاسماي هموسیستئین به عنوان یک فاکتور مخاطره آمیز از جمله عواملی است که روند ایجاد آترواسکلروز در بیماران قلبی عروقی را تسریع می کند. همچنین مطالعات دیگری نشان دادند که بیماران همودیالیزی به علت سطح بالای هموسیستئین بیشتر از بیماریهای قلبی رنج می برند. نتایج یک مطالعه نشان داده است که تجویز فولیک اسید ممکن است برای پایین آوردن سطح پلاسماي هموسیستئین مفید باشد در عین حال هم چنین ممکن است برای ناپایداری پلاک آترواسکلروز مضر باشد

نتیجه گیری: بطور خلاصه نویسنده نتیجه می گیرد که نقش تجویز فولیک اسید در کاهش هموسیستئین خون و ریسک

بیماری های قلبی عروقی موضوعی است که در مطالعات آینده باید مورد بحث و بررسی بیشتر قرار گیرد.

واژه های کلیدی: هموسیستئین، متیونین، سیستئین ، آترواسکلروز، بیماری های قلبی عروقی